

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/45/587

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 1 september 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 20 augustus 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen, maar voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 4 september 2014 is appellante verzocht de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 8 september 2014 voldoet appellante hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 september 2014 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellante zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 17 september 2014 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 31 oktober 2014.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. mr J. Struiksmā en mevrouw R. van Empelen MSc, resp. voorzitter en ambtelijk secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren.

Appellante haalde in haar eerste studiejaar 36 studiepunten. Vanwege persoonlijke omstandigheden heeft zij toestemming gekregen om de opleiding te vervolgen. Aan het eind van het tweede studiejaar had appellante aan de eisen van het eerste cursusjaar moeten voldoen. Appellante is daar niet in geslaagd, als gevolg van familieomstandigheden. De familie van appellante is woonachtig in Pakistan. De gespannen situatie daar heeft het gezin van appellante ertoe gebracht ter plaatse hulp te gaan verlenen. Als gevolg daarvan heeft appellante twee weken in de vierde periode in Pakistan doorgebracht. In deze periode werden twee kernvakken gedoceerd. Appellante heeft de colleges uit deze periode wel gevolgd via internet.

De belangrijkste klacht van appellante betreft echter de begeleiding die zij heeft gekregen van de studieadviseur. Samen met de studieadviseur heeft appellante een studieplan opgesteld. Dat plan bleek echter veel te ambitieus voor appellante. Als gevolg daarvan is appellante er niet in geslaagd aan de eisen voor het eerste cursusjaar te voldoen.

Verweerster heeft moeten vaststellen dat appellante in het afgelopen studiejaar slechts één tentamen uit het eerste cursusjaar met succes heeft afgerond. Er ontbraken nog vier vakken van het eerste studiejaar. Twee van deze vakken werden gedoceerd in de vierde periode. Appellante heeft in die periode twee weken in Pakistan doorgebracht. Wel heeft appellante deelgenomen aan tentamens van het tweede en derde studiejaar.

Ten aanzien van de begeleiding van eerstejaarsstudenten geeft verweerster te kennen dat de wijze

waarop studenten worden begeleid in de eerste colleges bekend wordt gemaakt, alsmede op de website van de faculteit. In de brieven over de BSA-regeling wordt verwezen naar de rol die de studieadviseur bij de begeleiding kan bieden. Bij het opstellen van een studieplan geeft de studieadviseur altijd aan dat de vakken uit het eerste jaar voorrang moeten hebben. Eventueel kunnen tweedejaarsvakken ter aanvulling worden gevolgd, mits de studiedruk daarmee niet te hoog wordt. De student blijft echter zelf te allen tijde verantwoordelijk voor zijn studieplanning.

De ingebrachte en door appellante niet onderbouwde omstandigheden behoren niet tot de omstandigheden die limitatief worden opgesomd in het Uitvoeringsbesluit WHW. De conclusie is dan ook dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt waarom zij niet aan de eis heeft voldaan dat zij na twee jaar alle 60 EC behaald moet hebben die tot het eerste cursusjaar horen.

III. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studieovertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat appellante in haar beroepschrift geen persoonlijke omstandigheden heeft aangevoerd. Deze omstandigheden zijn eerst ter zitting ingebracht als verklaring voor de teleurstellende studieresultaten. Appellante heeft het bestaan van deze omstandigheden niet met bewijsstukken onderbouwd. Dit argument treft derhalve geen doel. Voorts klaagt appellante over het tekort aan studiebegeleiding. Het College volgt hierin de opvatting van verweerster. Studenten worden op verschillende manieren op de hoogte gesteld van de wijze waarop de studiebegeleiding plaatsvindt, zoals informatie tijdens de eerste colleges en in brieven die betrekking hebben op het studieadvies. Bovendien hoort elke student kennis te nemen van het Studentenstatuut, waarin onder meer de rol van de studieadviseur staat beschreven (onder meer in par. 4.2d). Bij het uitbrengen van het studieadvies aan appellante na het eerste studiejaar is ondersteuning geboden door een studieadviseur. Het is echter de student die bepaalt op welke manier het advies het beste kan worden opgevolgd.

Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

IV. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 24 november 2014 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, mevrouw J. Beuk, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.